

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Andeo Gospodnjeg Nedjelja, 24. siječnja 2016. [Multimedia]

Siromasi su u središtu evanđelja

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U današnjem Evanđelju evanđelist Luka prije nego će predstaviti Isusov programatski govor u Nazaretu, daje sažeti prikaz svoga evangelizacijskog djelovanja. To djelovanje čini snagom Duha Svetoga: njegova riječ je originalna, jer otkriva smisao Pisama; to je autoritativna riječ, jer zapovijeda čak i nečistim duhovima i ovi se pokoravaju (usp. Mk 1, 27). Isus se razlikuje od učiteljâ svoga vremena: na primjer, nije otvorio školu za učenje Zakona, već ide okolo propovijedati i poučava posvuda: u sinagogama, na ulicama, u kućama, uvijek u pokretu! Isus se razlikuje i od Ivana Krstitelja, koji naviješta skori Božji sud, dok Isus naviješta Očevo opraštanje.

Zamislimo sada da i mi ulazimo u sinagogu u Nazaretu, selu gdje je Isus rastao otprilike do svoje tridesete godine. Ono što se ondje dogodilo je važan događaj, koji opisuje Isusovo poslanje. On se ustaje čitati Sveti Pismo. Otvara svitak proroka Izajie i uzima ulomak gdje je zapisano: "Duh Gospodnj na meni je jer me pomaza! On me posla blagovjesnikom biti siomasima" (Lk 4, 18). Zatim, nakon trenutka tištine punog iščekivanja, reče, na opće čuđenje: "Danas se ispunilo ovo Pismo što vam još odzvanja u ušima" (v. 21).

Evangelizirati siromahe: to je Isusovo poslanje, prema onom što on sam kaže; to je također poslanje Crkve, kao i svakog krštenika u Crkvi. Biti kršćanin i biti misionar je isto. Naviještati evanđelje rijećima, a prije svega životom, glavna je svrha kršćanske zajednice i svakog njezina člana. Ovdje treba primjetiti da Isus upućuje Radosnu vijest svima, ne isključujući nikoga, štoviše, povlašteno mjesto u njegovu naviještanju imaju oni koji su najdalje, patnici, bolesnici, oni koje je društvo odbacilo.

Zapitajmo se: što znači evangelizirati siromahe? To znači prije svega približiti im se, to znači s radošću im služiti, oslobođiti ih od njihove potlačenosti, a sve to u ime i s Duhom Kristovim, jer on je Božje evanđelje, on je Božje milosrđe, on je Božje oslobođenje, on se učinio siromašnim kako bi

nas svojim siromaštvom obogatio. Izajin tekst, osnažen malim prilagodbama koje je uveo Isus, pokazuje da mesijanski navještaj Božjega kraljevstva koje je došlo među nas na preferencijalan je način upućen marginaliziranim, zatvorenicima i potlačenima.

Vjerojatno u Isusovo vrijeme te osobe nisu bile u središtu vjerske zajednice. Možemo se zapitati: jesmo li danas, u svojim župnim zajednicama, udruženjima i pokretima vjerni Kristovom programu? Je li nam evangeliziranje siromaha prioritet? Pazite: nije riječ samo o pružanju socijalne pomoći, a još manje o političkoj aktivnosti. Riječ je o pružanju snage Božjega evanđelja, koje obraća srca, ozdravlja rane, preobražava ljudske i društvene odnose prema logici ljubavi. Siromasi su u središtu evanđelja.

Neka nam Blažena Djevica Marija pomogne snažno osjetiti glad i žđ za evanđeljem u svijetu, osobito u srcu i tijelu siromaha. Neka svakom od nas i svakoj kršćanskoj zajednici izmoli da konkretno svjedočimo veliko milosrđe koje nam je darovao Krist.